

Majdalené stránky

PRO VODNÍ SKAUTY A SKAUTKY

1/2013

Tak máme rok
třináct a třináctka
je prý nešťastné číslo.

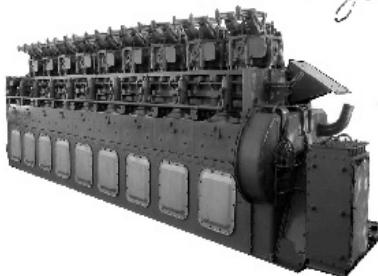
Třináct lidí u stolu
přináší nemoc. Startovní číslo třináct nemůže
vyhrát žádný závod. Třináct lidí na jediné
pramici zapříčiní její potopení. Třináctkrát
vynechat schůzku bez omluvy znamená
vyloučení.

V hotelích nebývá pokoj s číslem třináct
a ve výškových budovách třinácté patro. Praha
nemá tramvajovou linku 13. Třináctka je
prevít. Nebo ne?

**V Opařanech je 13. přístav vodních
skautů a o smůle nemají důvod
hovořit.**

Vezměme si z nich příklad,
beztak to s tou třináctkou je jen
pověra, na kterou my moderní
skautky nevěříme. Pro jistotu však
toto povídání přepište jako sms
a rozešlete třinácti kamarádům.

Majdalenka

Jonáš

Majdalenka
vynechala výročí,
která na letošní rok
připadají. Letos
to je osmdesát let, co byl vymyšlen **ovočný
jogurt**. A ke všemu u nás na Smíchově
v Radlické mlékárně. Aby na jogurtu
nevznikala plíseň, pláclí navrch několik
lžiček marmelády a jogurt získal i lepší chuť.
Radlická mlékárna na to tenkrát získala
mezinárodní patent.
23. února 1893, před sto dvaceti lety zase
Rudolf Diesel získal patent na vznětový
motor zvaný po něm dieselový. Pan Diesel
sice po dvaceti letech doslova zmizel ze světa
(utopil se při plavbě parníkem do Ameriky),
ale jeho motory jsou dnes nejen
v lokomotivách, nákladárcích
i osobácích, ale též
nejčastějším pohonem
nákladních, výletních
i válečných lodí.

vezír

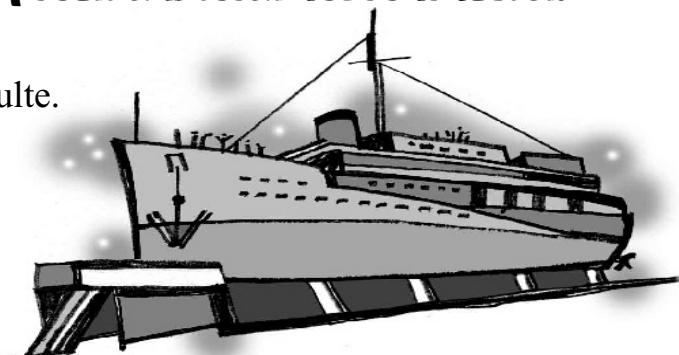
kresl: joges

Chodíte si do bazénu zaplavat?

Nemusíte jen plavat, můžete prožít námořní dobrodružství.

Spouštění lodě na vodu.

Lehněte si na okraj bazénu a do vody se překulte.
Kdo přitom vyplouchne nejméně vody?

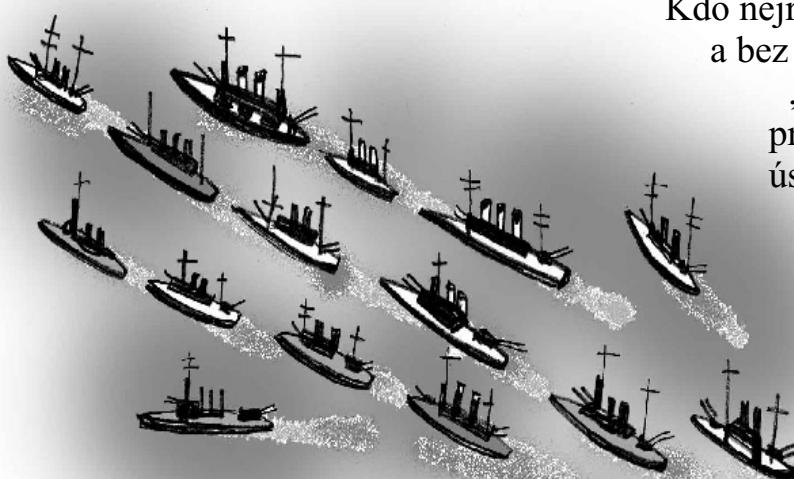
Proplování zaminovaným úsekem.

Plující míče nebo plovací desky na hladině představují zaminovaný prostor, kterým musíte proplout bez dotyku.

Kdo nejrychleji
a bez doteku
„miny“
proplave
úsekem?

Plavba konvoje

Aby se vyhnul nepřátelským torpédům, musí konvoj často měnit směr. Plavte z jednoho konce bazénu ke druhému, ale na písknutí ze břehu vždy musíte změnit směr v pravém úhlu.
Podaří se konvoji doplout do cíle?

Pomóoooc, já se dopínám

Ponorky útočí.

Hráč představující loď stojí ve vodě, hráč představující ponorku na něj pod vodou útočí.
Tahem za nohy se snaží jej porazit.
První musí bez chytání ponorky udržet rovnováhu.

Vlečná lod'

Jeden hráč je vlečený člun. Leží naznak na hladině a zhluboka dýchá, rukama ani nohami nepohybuje. Druhý hráč jej tažením nebo tlačením přepraví napříč bazénem.

Plavba zarostlou delhou řeky.

Vždy dva a dva hráči přidržují na hladině nafukovací lehátka nebo polystyrénové desky.

Ostatní plavou tak, že první překážku musí podplavat, druhou přelézt atd. podle počtu desek.

Zachraň se, kdo můžeš.

Ponorka byla zasažena a posádka ji musí opustit. V oblečení (tenké tepláky a tričko nebo pyžamo) přeplav bazén napříč.

Statečný radista.

Radista potápějící se lodi vysílá do poslední chvíle. Mluvení pod vodou vytváří brblající bubliny. Poznáme, co nám radista oznamuje? Obměnou je zpěv písničky, kterou máme poznat.

Většina disciplín se provádí v hloubce po prsa hráčů.

Vodní pólo je nejen soutěživá hra, ale též dobrý výcvik pro horší i lepší plavce. Ti horší zapomínají na strach z hloubky, ti lepší se učí tzv. pólařskému kraulu, při kterém je hlava stále nad vodou. To je využitelné kupř. vodními záchranaři, kteří musí neustále pozorovat tonoucího.

Mimochodem, i **kraul má výročí**.

Byl představen až v roce 1873 Johnem Arthurem Trudgenem, který ho okopíroval od amerických Indiánů.

Co zpívala Majdalena:

TŘINÁCTKA

Skupina Klíč

Emi Zve válčit mě pan maršál sám,
C v mládí je má síla, milá, víš,
D jak rád tě mám, a až se vrátím,
C třináct růží na polštář ti dám.

R: Už mi to i táta říkal:

D
Koukej žít,
Emi **Hmi** **C**
v i neštěstí i štěstí mít, chlap
G
a neznej klid
Ami **H7**
a tarokovou třinátku, tu
Eml
musíš v kapse mít. (2x)

Já dávno o své slávě sním,
vínem vlast mě křtila, milá,
Turka porazím a až se vrátím,
zlatek třináct na stůl vysázím.

R: Už mi to i táta...

Už v šenku jsem se prával rád,
však jsi při tom byla, milá,
nechtěj osud znát, když nevrátím
se,
dej mi z věže zvonit třináctkrát.

R: Už mi to i táta...

Ahoje kresbil Jonáš

z deníku kapitána

I mne jednou zastihla kletba pátku třináctého. Pluli jsme pramicemi deltou Dunaje a v jezeře Cuibita se veselé koupali až do večera. To jsme ale netušili, že trochu klesla hladina a ve tři metry vysokém rákosí jsme neuměli nalézt cestu k trochu pevnějšímu břehu. Nakonec jsme museli hladoví a žízniví spát na lodích a v bahně mezi zuřícími komáry. Až další den ráno (to už nebyl ani pátek, ani třináctého) nám náhodný rumunský rybář ukázal cestu ven z rákosové džungle.

